

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht des Landes Brandenburg z dnia 23 listopada 2005 w sprawie Volker Ludwig przeciwko Finanzamt Luckenwalde

za to, iż owi klienci podpiszą umowy ze wskazanymi przez subagenta kredytodawcami, przy czym subagent nie kontaktuje się z kredytodawcą?

(Sprawa C-453/05)

(¹) Dz. U. L 145, str. 1

(2006/C 60/39)

(Język postępowania: niemiecki)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 5 października 2005 r. w sprawach połączonych T-366/03 i T-235/04 wniesione przez Republikę Austrii w dniu 7 grudnia 2005 r.

(Sprawa C-454/05 P)

(2006/C 60/40)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 20 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht des Landes Brandenburg z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie Volker Ludwig przeciwko Finanzamt Luckenwalde Velvet

Finanzgericht des Landes Brandenburg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy ma miejsce usługa pośrednictwa w rozumieniu art. 13 część B lit. d) pkt 1 dyrektywy 77/388/EWG (¹) gdy podatnik — ewentualnie reprezentowany przez subagenta — oferuje pozyskanym przez siebie klientom kredyty udzielane przez różnych kredytodawców, z którymi podatnik ten wcześniej uzgodnił ogólne warunki mające zastosowanie do jego klientów i od których otrzymuje prowizję za pośrednictwo dotyczące danego produktu, pomimo iż w transakcji tej to podatnik był osobą, która badała i dokonywała analizy sytuacji majątkowej klientów, a także ich potrzeb osobistych i finansowych, czy też przeciwnie, jest to usługa zależna, pomocnicza względem świadczenia głównego, którym jest usługa finansowa nieobjęta zakresem zastosowania art. 13 część B lit. d) nr 1 dyrektywy 77/388/EWG?
- 2) Czy dla zwolnienia z podatku obrotowego pośrednictwa kredytowego na podstawie art. 13 część B lit. d) pkt 1 dyrektywy 77/388/EWG wymagane jest, aby:
  - a) istniał bezpośredni stosunek umowny pomiędzy pośrednikiem a kredytobiorcą albo kredytodawcą oraz by
  - b) pośrednik kontaktował się nie tylko z kredytobiorcą, ale także z kredytodawcą, z którym osobiście powinien uzgodnić szczegóły umowy,

czy też przeciwnie, zwolnienie z podatku obejmuje również prowizję uzyskaną przez podatnika od głównego agenta, dla którego pracuje w charakterze subagenta i w imieniu którego występuje wobec klientów, tytułem wynagrodzenia

W dniu 22 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Republiki Austrii, reprezentowanej przez adwokata Dr. Harald Dossi'ego, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 5 października 2005 r. w sprawach połączonych T-366/03 i T-235/04.

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 5 października 2005 r. w sprawach połączonych T-366/03 i T-235/04 Land Oberösterreich i Republika Austrii, strony skarżące, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, strona pozwana (¹), w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/653/WE z dnia 2 września 2003 r. w sprawie przepisów krajowych dotyczących zakazu stosowania organizmów genetycznie zmodyfikowanych w kraju związkowym Górna Austria, notyfikowanych przez Republikę Austrii na podstawie art. 95 ust. 5 WE (²);
- 2) obciążenie Komisji kosztami całego postępowania;
- 3) stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji Komisji lub ewentualnie skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Sąd Pierwszej Instancji, wydając zaskarżony wyrok z dnia 5 października 2005 r., popełnił z jednej strony błędy proceduralne, które naruszyły interesy Republiki Austrii, a z drugiej strony naruszył prawo wspólnotowe.

W zaskarżonym wyroku rozpatrywane jest tylko kryterium „specyficznego problemu”; pozostałe kryteria art. 95 ust. 5 WE nie zostały zbadane, po tym jak sąd doszedł do wniosku, że nie występuje specyficzny problem Państwa Członkowskiego składającego wniosek. Sąd nie rozpatrywał jednak kwestii „specyficznego problemu” z taką dokładnością, która byłaby odpowiednia dla jej znaczenia dla wyniku postępowania. Zaniechanie szczegółowego rozpatrzenia podniesionych w tej kwestii argumentów stanowi z jednej strony naruszenie zasady kontradyktoryjności, a z drugiej strony naruszenie obowiązku uzasadnienia, co w każdym z obu przypadków stanowi wadę proceduralną.

Naukowa ocena zagrożeń ma wyjątkowe znaczenie przede wszystkim w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego, w szczególności w wyniku stosowania zasady ostrożności, i wymaga w ramach postępowania na podstawie art. 95 ust. 5 WE pełnego zbadania argumentów naukowych, szczególnie w wypadku choćby minimalnych wątpliwości, czy poziom ochrony przewidziany przez środek harmonizujący jest wystarczający. Jednakże ani Komisja, ani też następnie Sąd nie rozpatrzyły merytorycznie argumentów podniesionych przez Republikę Austrii i nie zbadały notyfikowanego pełni niezbędności notyfikowanego środka dotyczącego ochrony środowiska naturalnego. Decyzja Komisji i wyrok Sądu opierają się na studium EFTA [Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności], które zasadniczy argument strony austriackiej — kwestię koegzystencji kultur genetycznie zmodyfikowanych i niezmodyfikowanych — potraktowało w sposób marginalny i w żadnym wypadku w sposób specyficzny w odniesieniu do kraju związkowego Górna Austria. Sąd w ogóle nie rozpatrzył przedstawionych dowodów naukowych w świetle zasady ostrożności.

W końcu wnosząca odwołanie stoi na stanowisku, że wcześniejsze orzecznictwo Trybunału nie sprzeciwia się przeprowadzeniu postępowania kontradyktoryjnego na podstawie art. 95 ust. 5 WE, a stanowisko prawne Sądu w tym względzie stanowi naruszenie prawa wspólnotowego. Ponieważ nieprzeprowadzenie takiego postępowania narusza prawo do przedstawienia stanowiska, zdaniem skarżącej już z tego powodu należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji Komisji.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005 r.

(²) Dz.U. L 230, str. 34

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 1 grudnia 2005 w sprawie Velvet & Steel Immobilien und Handel GmbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Sprawa C-455/05)

(2006/C 60/41)

(język postępowania: niemiecki)

W dniu 23 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie Velvet & Steel Immobilien und Handel GmbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel.

Finanzgericht Hamburg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy art. 13 część B lit. d) pkt 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG (¹) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku, w odniesieniu do pojęcia „przejęcie zobowiązań” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono jedynie zobowiązania pieniężne, czy też, że obejmuje on także przejęcie innych zobowiązań, takich jak na przykład zobowiązanie do świadczenia usług?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Landgericht Wiesbaden z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie Schutzverband der Spirituosen-Industrie e.V. przeciwko Diageo Deutschland GmbH

(Sprawa C-457/05)

(2006/C 60/42)

(język postępowania: niemiecki)

W dniu 27 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Landgericht Wiesbaden (Niemcy) z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie Schutzverband der Spirituosen-Industrie e.V. przeciwko Diageo Deutschland GmbH.